

24

IRIS VAN ASSELT

'MIJN HUIS IS EEN LIVING LAB'

Samen met haar gezin woont Iris van Asselt in een dubbel tiny house in eco-community LiberTerra. Ze zet de deuren open voor geïnteresseerden om te laten zien hoe ze leven én mensen te laten leren van de duurzame keuzes die ze maakte. "We zijn als mens onderdeel van de natuur. Ik vind het niet meer dan logisch dat we ons omringen met natuurlijke materialen."

Tekst: Daphne Doemges-Engelen Foto's: Susanne Breed

Dertig jaar geleden ging haar moeder al met haar eigen bakjes naar de winkel toe en werd er bij Iris thuis plastic ingezameld. "Ik kreeg duurzaam leven echt met de paplepel ingegeven. Als jong meisje klom ik in bomen en maakte ik van riet meubeltjes in de tuin. We woonden in Abbenes, een klein plaatsje onder de rook van Schiphol maar midden in de polder. Op mijn twaalfde gingen mijn ouders uit elkaar en wilde mijn moeder terug naar de stad. Dus verhuisde ik met haar en mijn twee zusjes naar een woonboot in Amsterdam. Die woonboot had 33 vierkante meter sta-ruimte, dus ik leerde al op jonge leeftijd hoe het is om in een beperkte ruimte te wonen. Dat is extra uitdagend als je je slaapkamer tijdens je puberteit moet delen met je zusjes."

VAN VINEX-WIJK NAAR KAMPEERBUSJE

Die ervaring was voor Iris één van de redenen om weliswaar klein te willen wonen,

maar wél zodanig dat allebei haar kinderen een eigen kamer zouden hebben. Toen Iris echter toekomstplannen maakte met haar grote liefde Roland, stond het niet direct als een paal boven water om voor een tiny house te kiezen. In 2011 reden Iris en Roland van Amsterdam naar India en Nepal; een reis die ze vele inzichten gaf. Zo werd het zaadje geplant om in een houten huis te willen wonen. "Maar het leven gaat door, we kwamen terug in Nederland en ik werd zwanger. We besloten ons huurappartement in Amsterdam-Oost op te zeggen en kochten een huis in een Vinex-wijk in Noord. Natuurlijk vroegen we ons af of dit iets voor ons was, maar er was een kindje op komst." Na de geboorte van de tweede dochter reed het gezin in 2018 van Amsterdam naar Tokyo. "Dat was écht het omslagpunt voor ons; in Tokyo wisten we dat we anders wilden gaan wonen. We vroegen ons ook af waarom we nu de kinderen jong waren zoveel zouden werken. Was het niet veel beter om meer tijd samen door te brengen? Zo volgde het besluit dat we de wijk uit wilden.

Zeven maanden lang verbleven we als gezin in een kampeerbuisje. De aarde was onze achtertuin en de natuur lag om de hoek."

COMMUNITY MET TINY HOUSES

In 2019 gaat het jonge gezin op zoek naar een plek die geschikt is om er een tiny house neer te zetten. "Ik ben ervan overtuigd dat als je het echt wilt en je zinnen op iets zet, het ook lukt. In 2020 vonden we een plek in Koedijk, aan de rand van een recreatiegebied. Het zou een community worden van tien tiny houses. We konden de grond voor vijf jaar huren, hoewel de gemeente direct een vergunning voor tien

'Veel mensen beseffen niet dat er ook veel fast furniture is.'

'Ons doel was niet om zo klein mogelijk te wonen, maar wel zo duurzaam mogelijk.'

jaar gaf. Veel mensen durfden het risico niet te nemen dat ze na die tijd weg zouden moeten. Wij hebben altijd vertrouwen in de toekomst gehad. We dachten dat als we hier vijf jaar zouden kunnen wonen, onze kinderen in hun jeugd in ieder geval op een heel fijne plek opgroeiden."

Inmiddels is het contract voor het huren van de grond gelijk getrokken met de vergoeding van de gemeente en weten Iris en Roland dat ze zeker tot 2030 mogen blijven. "We wisten dat dit een tijdelijk project was, maar hopen dat we hier ook na 2030 mogen wonen. De grote kale kleivlakte die het terrein eerst was, hebben we samen met de andere bewoners veranderd in een oase met bloemen en planten en zelfs heel bijzondere dieren zoals de ijsvogel. Het zou eeuwig zonde zijn als dat straks afgebroken wordt, want deze plek draagt nu ook bij aan de biodiversiteit."

PLAATMATERIAAL VAN ZEEWIER

De bouw van het tiny house pakten Iris en Roland samen aan. "Roland had ons huis in de Vinexwijk energieneutraal gemaakt en daardoor stap voor stap veel kennis opgedaan over verduurzamen. We hadden echter geen bouwervaring, maar dat leerden we vanzelf. Ook kregen we veel hulp van mijn schoonvader."

Sinds 2014 werkt Iris, die een opleiding interieurvormgeving volgde, als zelfstandig interieurontwerpster. In 2022 richtte ze Studio Duurzaam Wonen op. "In mijn werk ben ik altijd al bezig geweest met natuurlijke materialen. Voor de bouw en inrichting van ons huis hebben we daar nog meer onderzoek naar gedaan. We gebruikten een mix van traditionele welbekende duurzame materialen zoals wol, maar ook hele nieuwe producten, zoals plaatmateriaal gemaakt van zeewier. Ik zeg altijd: mijn huis is een

living lab. Bedrijven en scholen kunnen rondgeleid worden door onze eco-community. Dat is ook de reden dat we hier kunnen wonen; we delen onze kennis en stellen ons huis open voor geïnteresseerden.”

TWEEDEHANDS TOMATENKAS

Iris en haar gezin wonen op 56 vierkante meter. “Dat is de helft van het oppervlak van ons huis in de Vinexwijk. Maar als mensen hier binnen komen, vinden ze het vaak niet zo klein aanvoelen. Dat is mijn vak, ik heb de indeling zelf ontworpen en het ziet er ruimtelijk uit. Maar we hebben ook veel keuzes gemaakt en veel spullen zijn niet meeverhuisd.”

De tiny houses in de community zijn verplaatsbaar op een dieplader. “Daarom waren we gebonden aan bepaalde buitenmaten. Verder hadden we alle vrijheid om alles op maat te ontwerpen. We vonden tweedehands kozijnen met een heel grote pui erbij. Daar is het huis in feite omheen ontworpen. In het voor- en naseizoen zitten we ook veel in onze tweedehands tomatenkas. Die wordt niet bij de woonoppervlakte van het huis meegerekend, maar in de lente

en herfst maken we er veel gebruik van. Daardoor oogt ons huis wel ruimtelijker dan het is.”

HERGEBRUIKTE AUTOACCU'S

Mensen hebben vaak een bepaald beeld bij een tiny house, merkt Iris. “Meestal denken mensen aan een piepklein huisje op wielen. Officieel mag je je huis ‘tiny house’ noemen tot 50 vierkante meter. Dat is de reden dat ik ons huis vaak een dubbel tiny house noem; het is net wat groter. Maar ons doel was niet om zo klein mogelijk te wonen, maar wel zo duurzaam mogelijk. De meeste tiny houses op wielen hebben hele dunne wandjes met

weinig isolatie, mensen koken op gas en stoken hout. Op ons terrein is geen gas, alles is elektrisch. We verwarmen met een airco, hebben vijftien zonnepanelen en de energie daarvan slaan we op in hergebruikte autoaccu's. We hebben een regenwateropvang en gebruiken een droogtoilet. Met dat toilet besparen we als gezin 60.000 liter drinkwater per jaar. Nu zijn we nog bezig met een recycledouché, waarmee we weer water en energie gaan besparen.” Delen is ook een vanzelfsprekende manier van leven in de community. “Er is een gedeelde wasmachine en we delen ook veel spullen die je nodig hebt in de tuin.

‘Onze twee dochters zijn allebei heel erg bezig met onze aarde. Ze vinden het onvoorstelbaar dat mensen plastic in de natuur achterlaten.’

Onze twee dochters zijn allebei ook heel erg bezig met onze aarde. Ze vinden het onvoorstelbaar dat mensen plastic in de natuur achterlaten.”

FAST FURNITURE

De meubels in het tiny house zijn niet alleen vanwege het milieu duurzaam, maar ook met het oog op de gezondheid van haar gezin, vertelt Iris. “Iedereen weet dat de arbeidsomstandigheden in de kledingindustrie slecht zijn en de term ‘fast fashion’ is

inmiddels breed bekend. Maar veel mensen beseffen niet dat er ook veel fast furniture is. Dat zijn meubels die gemaakt zijn om niet lang mee te gaan. Ze zijn vaak van slechte kwaliteit en worden gemaakt met materialen die weinig kosten maar ook slecht voor je zijn. In spaanplaat bijvoorbeeld zit formaldehyde, dat in verband wordt gebracht met kanker. En neem pvc-vloeren; deze worden gemaakt met fossiele grondstoffen met weekmakers erin. Dat wordt wel het asbest van deze eeuw genoemd. Het kan niet uit

elkaar, het moet verbrand worden en er zitten slechte stoffen in.” Iris koos om dezelfde reden bijvoorbeeld ook voor een matras van natuurlijke materialen. “We zijn als mens onderdeel van de natuur. Ik vind het niet meer dan logisch dat we ons omringen met natuurlijke materialen. Ik wil met ons huis laten zien dat dit echt mogelijk is.” Investeren in goede meubels betekent niet automatisch dat alles veel duurzamer is, pleit Iris. “Deze meubels zijn weliswaar duurzamer in aanschaf, maar tegelijkertijd gaan ze veel langer mee.

Een bank die is gemaakt om gemiddeld vijf tot zeven jaar mee te gaan, vervang je dus ook veel vaker dan een duurdere, goede bank die je jaren hebt. En de kast van IKEA verhuist niet mee, maar het erfstuk van oma wel; daar hecht je waarde aan.”

PUUR NATUURLIJK WONEN

Onlangs bracht Iris haar eerste boek uit: Puur natuurlijk wonen. “Ik merkte dat als ik interieuradvies geef bij mensen thuis, ik daarmee een relatief kleine groep mensen

bereik. Omdat ik mijn verhaal van de daken wil schreeuwen en mensen wil inspireren, sloot ik me aan bij een sprekersbureau en geef ik presentaties. Het idee voor mijn boek heb ik al bijna vijftien jaar liggen, maar na onze reizen die voor nieuwe inzichten hebben gezorgd en de bouw van ons tiny house, is dit het goede moment om het uit te brengen.”

KLIMAATBURGEMEESTER

Iris is een creatieve duizendpoot: ze is duurzaam interieurontwerpster, spreker, auteur en draagt de titel ‘klimaatburgemeester’. “Zo’n vier jaar geleden is dat initiatief vanuit de overheid opgezet. Mensen die iets met

duurzaamheid doen in de gemeente, kunnen onder de vrijwillige functie ‘klimaatburgemeester’ anderen inspireren. Samen met drie anderen organiseer ik in de gemeente Dijk en Waard bijvoorbeeld een groen evenement om te laten zien welke duurzame initiatieven er in de gemeente zijn.” Ondanks al haar activiteiten is Iris nog niet klaar met dromen. “Mijn moeder heeft ons tijdens het hele proces dat we anders wilden gaan wonen, gefotografeerd, gefilmd en geïnterviewd. Van dat materiaal zou ik graag een documentaire maken. Dat is mijn volgende droom, zodat ik nog meer mensen kan inspireren om ook groener te gaan leven.”

PUUR NATUURLIJK WONEN

In *Puur natuurlijk wonen - Zo bouwde ik een bewust en duurzaam leven vol vrijheid* geeft Iris een rondleiding door haar huis. Ze deelt ook verschillende (lifestyle) tips en vertelt hoe zij in de eco-community terecht is gekomen. In het boek komen ook diverse experts aan het woord, waaronder duurzame lifestyle-expert Marieke Eyskoot.

Verkoopprijs: € 27,50
ISBN: 9789083467825